

یکی از ویژگی‌های برجسته کارهای شیوا، هم‌زمانی آن با تلاش‌های فرهنگی و هنری ایران در دهه‌های پس از انقلاب است. شیوا توانست با استفاده از تایپوگرافی فارسی و فرم‌های نوین، طراحی‌های چشم‌نواز و تاثیرگذاری خلق کند. او همواره به دنبال ایجاد یک زبان بصری خاص بود که هم‌زمان به هویت ایرانی وفادار بماند و با اصول مدرن طراحی گرافیک هم‌راستا باشد. پوستره‌های تئاتر و سینمایی او که بیشتر به رنگ‌های زنده و اشکال هندسی می‌پرداختند، جلوه‌ای خاص و جذاب داشتند.

